

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja krakowska.

Rękopis Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, sygn. Oss. 832/I, k. 7rb–7va

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 76 [Gn. 69]

[76] XCVI. Si arestat aliquis equum et dixit, esse cum sibi subtractum aut eo spoliatum.

Si aliquis arestat equum et dicit, quod sibi sit subtractus aut eo sit spoliatus, ad hoc trahere debet, ut iuris est, tunc ille se bene ad suum venditorem [k. 7va] trahere potest et venditorem bene nominare, super quem se traxerit, et iurare debet tacto sacramento, quod se ad verum trahat venditorem. Quodcumque eum nominaverit, ibi eum sequi oportet, non autem ipsum sequi debet ultra $\vdash$ iurare^a $\dashv$ Mare Aquilonis. Sed si sibi defectus fuerit et neminem pro se respondentem habuerit, utpote iudicio venditorem habere non poterit, ut se coram iudicio iactitavit, extunc fideiussorem fideiussorie sibi faciat caucionem iudici pro pena et expensis, quas adversarius suus expendit, et diem nominare, quando ibidem poterit pervenire. Si autem dixerit, quod in foro communi vel libero emerit eundem equum, extunc suam peccuniam, quam pro eodem equo dedit, integraliter amittit, et illi suum equum reddere oportebit, et nullam penam pro eo amittit.

^a skreślone ręką autora podstawy

[hasła: koń, zastępstwo, kradzież, sprzedaż, ewikcja, przysięga, odpowiedzialność, sąd, poręczenie, pieniądze]